

РЕШЕНИЕ

№ 7816

гр. София, 21.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 22.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1013** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156-161 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу РА №Р-222215119001143-091-001/09.09.2019г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция (ТД) на НАП – [населено място], изменен с Решение №2020/02.12.2019г. от Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ при ЦУ на НАП.

Според жалбата РА е незаконосъобразен, тъй като изложените констатации са неверни, недоказани и необосновани. Налице е неправилно тълкуване на установените факти, в несъответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Развити са подробни аргументи за законосъобразно възникналото, според жалбоподателя, право на данъчен кредит по фактурите, издадени от отделните доставчици, което не е признато от ревизиращите с оспорения РА. Описани са придружаващите фактурите документи – стокови разписки, приемо – предавателни протоколи, договори, оборотни ведомости и др. Цитирана е практика на ВАС и на съда на ЕС

В откритото съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрк. Ч., който поддържа жалбата, претендира присъждане на направените разноски по делото.

Ответникът - Директорът на Дирекция “ОДОП” – [населено място] при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със ЗВР от 25.02.2019г., издадена от В. А. В., в качеството на заместник на Х. Б. М., и двамата на длъжност началник сектор в ТД на НАП С., оправомощени със Заповед №РД-01-803/ 07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.11.2018г. до 31.01.2019г. За резултатите е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22221519001143-09 2-001/13.06.2019г. Подаденото писмено възражение е преценено като неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221519001143-091-001/09.09.2019г., издаден от Х. Б. М., на длъжност началник сектор в ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и Й. Н. И. на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. Установени са задължения за ДДС в размер на 19 709,64 лв. и са начислени лихви за 1 193,06 лв., при деклариран ДДС за възстановяване в размер на 158 020,18 лв. Извършени са корекции на декларираните резултати за всички ревизирани периоди вследствие на отказано право на данъчен кредит по издадени фактури от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма]. Констатирано е, че фактурите на [фирма] са с предмет на доставка абонаментна поддръжка на уеб сайт. Фактурите на [фирма] са с предмет такса обслужване и наем на база, ремонт и почистване на МПС. Фактурите на [фирма] са с предмет доставка на части и консумативи за МПС. Фактурите на [фирма] са с предмет ремонтни услуги на МПС. По тях е отказано право на ползване на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1, поради липса на реално осъществени доставки. Предмет на доставка по фактурите на останалите доставчици са закупени яке, шапка, блуза, ръкавици, лекарствени продукти и лекарства, съомга, фъстъци, шоколад. За тях е посочено, че не са свързани с дейността на ревизираното дружество и не се използват за извършване на облагаеми доставки, поради което, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС, е отказано правото на данъчен кредит.

С Решение №2020/02.12.2019г. Директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ при ЦУ на НАП изменя Ревизионен акт №Р-22221519001143-091-001/09.09.2019г., както следва: установеният с РА резултат за периода м. 11.2018г., в размер на 5 471,71лв., определя на 4 721,07лв.; установеният резултат за м. 12.2018г., в размер на 2 161,78лв., определя на ДДС за внасяне в размер на 1 392,87лв.; установеният резултат за м. 01.2019г. в размер на 5 238,08лв., определя на ДДС за внасяне в размер на 4 662,09лв.; установеният резултат за м. 02.2019г. в размер на 6 838,07лв. определя на ДДС за внасяне в размер на 6 246,67лв., ведно с начислените лихви. Така, Директорът на дирекция „ОДОП“ е потвърдил РА само по отношение отказа на данъчен кредит по фактурите, издадени от [фирма], [фирма] и [фирма].

Извършените процесуални действия по време на ревизията са подробно описани в РД, неразделна част от оспорения РА.

На ревизираното дружество са връчени два броя искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ), с които са изискани първични и вторични счетоводни документи, оборотни ведомости, главни книги, договори, копия на издадени и получени фактури и всички съпровождащи ги документи, банкови документи, справки, декларации и други относими към ревизията документи. В отговор са представени многобройни документи, подробно описани в РД. С Протокол от 29.05.2019 г. е документиран преглед на документи в офиса на счетоводното

дружество, обслужващо ревизираното лице.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на [фирма], [фирма] и [фирма]. За резултатите са изготвени съответни протоколи - ПИНП, описани подробно в РД. Установено е следното:

[фирма] е извършвало превоз на стоки в страната, в рамките на ЕС и трети страни и има издаден лиценз №5758/ 24.01.2018 г. от Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията, както и услуги като застрахователен агент. Разполага с обекти в [населено място],[жк]и в [населено място]. Разполага с наета база и товарни автомобили по договори със [фирма], както и с назначени по трудови договори лица.

Съгласно договор за наем от 03.01.2018г., [фирма] е предоставило на [фирма] право на ползване и стопанисване на нает от първото дружество обект, представляващ обособена част от А. „М.“, с площ от 180 кв.м. и ползване на канал и сервизна техника за ремонти на товарни автомобили. С анекс от 09.01.2018 г. е определен месечен наем в размер на 70,00 лв.

С договор от 03.01.2018 г. [фирма] е възложило на [фирма] да извършва абонаментна техническа и сервизна поддръжка на МПС, ППС и техника. Изпълнителят се е задължил да извършва предпътни технически прегледи, техническо обслужване, ремонт и профилактика на обслужваните вещи при месечна цена от 200,00 лв..

Ревизираното дружество е представило договори за наем на товарни МПС с наемодател [фирма], както следва:

- по договор от 03.01.2018г. за ремарке за товарен автомобил „Ш.“, с рег. [рег.номер на МПС] и рег. [рег.номер на МПС], при месечна цена от 150,00 лв. за всяко наето транспортно средство;

- по договор от 25.01.2018г. за наем на товарен влекач Д., с рег. [рег.номер на МПС], при месечен наем от 350,00 лв.;

- по договори от 03.01.2018 г. за наем на влекач Д. с рег. [рег.номер на МПС] и с рег. [рег.номер на МПС], при месечен наем за всеки влекач от 250,00 лв. без ДДС;

- по договор от 03.01.2018 г. за наем на влекач Д. с рег. [рег.номер на МПС], при месечен наем от 350,00 лв.

В писмени обяснения [фирма] е посочило, че извършва транспортни услуги в държави в Европа, възложени от българския спедитор [фирма] и от руските „КРАНСЕРВИС М“ О. и „Н. ЛОГИСТИК“ О..

1.Отказано е и право на данъчен кредит, в размер на 502,00 лв., за м. 11.2018 г., по две фактури, издадени от [фирма], с предмет на доставка ремонтни услуги. Доставчикът е представил писмени обяснения, свидетелство за регистриран касов апарат, издадените фактури, оборотна ведомост, главна книга, аналитичен регистър на сметка 501-Каса, сметка 411-Клиенти, сметка 4532-ДДС продажби. Фактурите са разплатени в брой. И двете фактури са издадени на 05.11.2018г. и са за извършен ремонт на един и същ автомобил по различни щети, като част от посочените дейности съвпадат – демонтаж и монтаж на предна броня, боя предна броня, боядисване камера. Фактурите са включени от в дневника за продажби за съответния данъчен период. В писмените обяснения на доставчика е посочено, че основната дейност на дружеството са авторемонтни услуги, а конкретните такива, извършени на [фирма] са извършени от управителя. Не са представени документи за закупуване на вложените материали, както и аналитичност по сметка 302-Материали, което да

потвърждава наличието на такива. [фирма] няма назначени лица по трудов договор и няма имоти и ДМА. Органите по приходите са направили извод, че двете фактури не отразяват реално извършени доставки и е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по тях.

2.С РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит за всички ревизирани периоди, общо в размер на 170 376,20 лв., по фактури, издадени от [фирма], с предмет на доставка различни авточасти, автомобилни гуми, консумативи за автомобили – добавки, препарати, спрей, обезмаслител и др. От доставчика са представени копия на издадените фактури, придружени със стокови разписки, приемо-предавателни протоколи, заявки, фактури, стокови разписки от предходни доставчици, договори за наем на обект, договор за счетоводно обслужване, договор за поръчка от 12.10.2018г. от ревизираното дружество, оборотни ведомости, счетоводни регистри, трудови и граждански договори, ведомости за изплатени възнаграждения, документи за разплащане по фактурите в брой. Всичките са отразени от в дневниците за продажби за съответните периоди. Дружеството няма открити банкови сметки и всички разплащания се извършват в брой, за което има регистриран касов апарат. От регистрираното фискално устройство на доставчика на 11.12.2018г. до 16.12.2018г. няма отчетени обороти. Съгласно договора от 12.10.2018г., ревизираното лице е възложило на [фирма] да осигурява периодично и своевременно снабдяване с резервни части и консумативи при поискване и с преимущество пред останалите клиенти. Установено е, че съгласно договор от 16.10.2018 г., Х. П. Х. е отдал под наем на [фирма] недвижим имот – склад с обща площ 48 кв.м., на адрес [населено място], [улица], считано от 01.11.2018 г., при месечна цена от 100,00 лв., дължима на всеки 3 месеца. При извършена справка в базата данни на НАП е констатирано, че в периодите на издаване на фактурите [фирма] е разполагало с две лица, назначени по трудов договор, на длъжност склададжия.

При така установената фактическа обстановка е формиран извод, че фактурите на този доставчик също не отразяват реално осъществени доставки и е отказано право на данъчен кредит общо в размер на 170 376,20 лв.

3.Органите по приходите са отказали и право на приспадане на данъчен кредит за всички ревизирани периоди, в размер на 6 219,28 лв., по издадени фактури от [фирма], с предмет на доставка префактуриране на ремонт на МПС, наем на автобаза, наем на МПС, такса обслужване по договор. Представени са многобройни доказателства – спорните фактури, договори между страните, доказателства за превъзлагане на услугите на подизпълнители, счетоводни регистри, доказателства за притежавана техническа и кадрова обезпеченост. В писмени обяснения е посочено, че основната дейност на дружеството е временно и възмездно ползване, стопанисване и управление на дълготрайни материални активи състоящи се от автомобилен парк с товарни автомобили, ремаркета и полуремаркета, наети от [фирма] и [фирма], съгласно договори за наем и недвижим имот - обособена част от автобаза М., намираща се в [населено място], кв. В., наета съгласно договор за наем. Декларирано е, че [фирма] разполага с необходимата кадрова и техническа обезпеченост да извърши поетите задължения, а в случаи в които не може осигурява подизпълнител. В дружеството са назначени трима автомонтьори, които имат необходимата квалификация и технически умения за осъществяване на ремонт, обслужване и профилактика на МПС. Фактурите са отразени в дневниците за продажби за съответните данъчни периоди. Не са представени доказателства за предаване на части

и консумативи.

Констатирано е, че дружеството организира отдаване под наем на товарни автомобили, ремаркета и полуремаркета и осигурява тяхното техническо обслужване, ремонт, поддръжка, профилакти и почистване, но няма отговорност да доставя материали, стоки, консумативи, авточасти и други на своите клиенти. С клиентите има сключени договори за наем на товарни МПС, ремаркета и полуремаркета, договори за абонаментна и техническа поддръжка на същите, както и договори за наем на автобаза със сервиз и паркоместа за домуване на товарните автомобили. Ремонтите се извършват с авточасти и консумативи, предоставени от клиента. Представени са договори с подизпълнители, специализирани в авторемонтни услуги - [фирма] и [фирма]. В писмените обяснения е посочено, че, за почистване на товарните автомобили [фирма] е сключило договор с [фирма] за планово и текущо почистване по заявка. Почистването се осъществявало в базата на доставчика на ревизираното лице, с персонал, консумативи и техника на [фирма], въпреки че същото не е разполагало с назначени работници през процесните периоди.

При обжалване на РА пред директора на Дирекция „ОДОП“ към жалбата са представени доказателства и е посочено, че [фирма] е наело автобаза „М.“, съгласно приложен договор от 01.09.2014 г. от [фирма], а последното е придобило базата в резултат на приватизационна сделка. Съгласно договора, наемателят има право да преотдава наетия имот със знанието на наемодателя. С договор от 02.01.2018г. [фирма] е преотдало имота на [фирма], а последното от своя страна - на [фирма], съгласно договор от 03.01.2018г. и анекс от 09.01.2018г.

Относно спорните доставки от [фирма] и [фирма] жалбоподателят сочи, че са представени договори, заявки, двустранно подписани приемо-предавателни протоколи, счетоводни записвания, данни за предходни доставчици, които удостоверяват реалността на доставките. Твърди, че установяване на произход на стоката не е елемент от фактическия състав на правото на данъчен кредит. С допълнението към жалбата са представени копия на главна книга на сметка 401-Доставчици за [фирма], главна книга на сметка 501-Каса, сметка 421-Персонал, сметка 5031-Разплащателна сметка, сметка 601-Разходи за материали, сметка 602-Разходи за външни услуги, сметка 603-Разходи за амортизации, сметка 605-Разход за осигуровки, сметка 703-Приходи от продажба на услуги, сметка 3021-Гориво, Главна книга за всички сметки за ревизираните периоди, месечни оборотни ведомости, справки за разплащания към [фирма], издадени от [фирма] фактура №425/ 14.12.2018 г. за наем на МПС и фактура №384/ 30.11.2018 г. за префактуриране на ремонт на МПС с констативен протокол от 02.11.2018 г., подписан от [фирма] – възложител, [фирма] изпълнител и [фирма] - получател на услугата, приемо-предавателен протокол от 02.11.2018 г., подписан между [фирма] и [фирма] и други фактури, издадени от [фирма] с приложени протоколи и заявки.

В хода на съдебното производство е прието заключение по допуснатата до изслушване съдебно –счетоводна експертиза. Според заключението на вещото лице, процесните фактури, издадени от [фирма] притежават всички изискуеми реквизити и са осчетоводени хронологично. Разплащанията са извършени в брой, като общата им стойност е 37 315,68лв. Същото се отнася и за фактурите, издадени от [фирма] на обща стойност 3012лв., както и за тези, издадени от [фирма] на обща стойност 1022257,20лв. Фактурираните резервни части и консумативи по фактурите, издадени от [фирма] не са осчетоводявани аналитично по видове, брой и артикули, а са

изписвани на обща фактурна стойност като разходи за материали. Липсват счетоводни данни в кои наети МПС и по кои ремонти са били вложени. Ревизираното дружество не разполага със собствени МПС, представен е договор за наем на МПС, сключен със [фирма]. В оборотната ведомост са начислени разходи за заплати и осигуровки на нает персонал. Към момента на ревизията в дружеството са назначени 7 човека, включително шофьор на товарен автомобил. В счетоводството на дружеството са налични заявки, констативни протоколи, приемо – предавателни протоколи и стокови разписки във връзка с фактурираните доставки.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок за оспорване и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган и при спазване изискванията на ДОПК. РА, РД и ЗВР са подписани с електронен подпис, за действителността и автентичността на който са представени доказателства. Спазени са административно-производствените правила на ДОПК за извършване на ревизията, но неправилно е приложен към установените, въз основа на събраните доказателства при ревизията факти и обстоятелства материалният закон.

Изискванията за признаване на право на приспадане на данъчен кредит са посочени в чл.68, ал.1 и ал.2 от ЗДДС, като първото от тези изисквания е наличието на реално осъществена доставка по смисъла на чл.6/9 от ЗДДС.

Съгласно чл. 69, ал.1 от ЗДДС лицето има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по този закон лице, му е доставил, когато стоките и услугите се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки.

Отказът да се признае право на данъчен кредит поради това, че не е установен произход на стоката, съответно за липса на кадрова обезпеченост на доставчици, противоречи на тълкуването на Директива 2006/112 /ЕО относно общата система на данъка за добавената стойност, дадено в решенията на СЕС по дела С-324/11 и съединени дела С - 80/11 и С - 142/11, според което добросъвестният получател по облагаема с ДДС доставка на стока или услуга не следва да бъде санкциониран с отказ на признаване на право на данъчен кредит поради недобросъвестност или нарушения от страна на неговия доставчик.

Не е елемент от фактическия състав за признаване право на данъчен кредит и плащането на престация по доставката. В същото време в заключението си по назначената съдебно-счетоводна експертиза вещото лице посочва, че ревизираното дружество е извършило заплащане на дължимите суми по фактурите в брой. Съгласно практиката на СЕС и ВАС, неустановената

материална и кадрова обезпеченост, произход на стоката или извършено плащане не са предпоставки за непризнаване на правото на приспадане на данъчен кредит. В този смисъл са постановените от ВАС решения по идентични или сходни казуси с настоящия, а именно Решение № 9338 от 13.07.2020г, постановено по ахд. 11136/2019г. по описа на ВАС – Осмо отделение; Решение № 1476 от 01.02.2018г, постановено по ахд. 11250/2017г. по описа на ВАС – Първо отделение; Решение № 15909 от 22.12.2020г, постановено по а.д. 9098/2020г. по описа на ВАС – Първо отделение и Решение № 256 от 11.01.2021г, постановено по а.д. 8851/2020г. по описа на ВАС – Осмо отделение.

1.Относно спорните фактури, издадени от [фирма] през м. 11.2018 г., с предмет на доставка авторемонтни услуги, по които е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 502,00 лв., настоящата съдебна инстанция намира, че неоснователно е прието, че не са налице реално извършени сделки, с единствения мотив, че не са представени документи за закупуване на вложените материали, както и аналитичност на сметка 302 – Материали. Дружеството е нямало назначени на трудов договор лица, но е дало обяснения, че ремонтните дейности са били извършени с личен труд на управителя, като ревизиращите без да опровергават това твърдение с надлежни доказателства са отказали право на данъчен кредит необосновано и незаконосъобразно.

2.Относно спорните фактури, издадени от [фирма], с предмет авточасти, консумативи и принадлежности за автомобили, настоящата инстанция намира, че отново с РА незаконосъобразно е отказаното право на приспадане на данъчен кредит, в размер на 170 376,20 лв., за всички ревизирани периоди. Ревизираното лице е представило множество счетоводни документи - заявки за доставка на резервни части и консумативи от които е видно количеството и вида на авточастите, приложени към фактурите стокови разписки, фискални касови бонове за извършените в брой плащания, приемо – предавателни протоколи, в които са описани съответните резервни части (лист 451 и сл. от делото), извадки от счетоводните регистри на получателя, 44 броя пътни листи, удостоверяващи транспортирането на резервните части и консумативите. Всички тези документи от външна страна са редовни, като ответникът не е оспорил тяхната истинност и автентичност в хода на съдебното производство. Направените в решението на директора на дирекция ОДОП предположения и съмнения, въз основа на допълнително събрана информация от регистрите на НАП не са достатъчни да обосноват законосъобразен отказ на право на данъчен кредит, след като не са събрани от органите по приходите доказателства за наличие на данъчна измама. Процесуалният представител на ответника е поискал жалбата да бъде отхвърлена, като е наблегнал на обстоятелството, че счетоводните регистри не са водени аналитично по вид, количество и стойност, за да се проследи дали всички авточасти и консумативи са били действително вложени в съответните МПС, но предвид огромното им многообразие, така, както са описани във фактурите, необходимата за съответното проследяване на стоковия поток конкретизация при отчетността е невъзможна. Съгласно трайната практика на ВАС при доставка, имаща за предмет родово

определени вещи, тяхната индивидуализация и отделяне от други вещи от същия род се постига чрез издаване на приемо – предавателни протоколи, каквито доказателства са ангажирани по делото. От друга страна, начинът на осчетоводяване от [фирма] на закупените стоки по сметка 304 „Стоки“ – само стойностно, а не аналитично по вид, количество и стойност, не е неразрешен от счетоводните стандарти. Решаващият орган признава, че за осъществяване на дейността си, ревизираното дружество е ползвало наети тежкотоварни автомобили, които е следвало да поддържа в техническа изправност. Неоснователно обаче приема, че е следвало да представи други доказателства - за честотата на ремонтване и респективно, какви по вид и количество резервни части и консумативи е било необходимо да бъдат закупени, след като ревизиращите изрично не са поискали конкретен вид документи, като доказателства за установяване на тези обстоятелства. Отчетените през ревизираните периоди икономически резултати на [фирма] не представляват пряко доказателство, че авточастите и консумативите не са вложени в периода 11.2018г. – 01.2019г. От ревизираното лице и неговия доставчик са представени множество документи, които са сред обичайните за доказване на реални доставки, включително доказателства за притежаван склад в [населено място] от доставчика и назначена на длъжност „склададжия“ лице, също документи за придобиване на стоките от предходни доставчици. Видно от приложените документи, стоките са вложени в ремонти и техническо обслужване на МПС, не е спорно и се подкрепя от счетоводната експертиза, че процесните фактури са редовно осчетоводени и включени в справките – декларации по ЗДДС за съответните данъчни периоди. С оглед на изложеното крайният извод на органите по приходите за липса на реални доставки по фактурите, издадени от [фирма] се явява необоснован. Същото е прието и в приетото по делото Решение №804/15.05.2020г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ при извършена по ЗДДС ревизия на жалбоподателя по отношение последващ данъчен период от 01.03.2019г. до 30.04.2019г. В тази част жалбата следва да се уважи.

3. Относно останалите спорни фактури от [фирма] с предмет „префактуриране ремонт на МПС“, „поправка брезент“ и „ушиване на Т. покривало“, по които е отказан данъчен кредит общо в размер на 4 164,68 лв. Констатирано е, че предходните доставчици нямат назначени по трудов договор лица и на това основание е отказан данъчен кредит.

В случая предметът на доставка е префактуриране на авторемонтни услуги, което означава, че същите не са извършени от прекия доставчик, а от други лица, на които са превъзложени. [фирма] е представило фактури от [фирма] и [фирма], договори с тях за извършване на авторемонтни услуги, ремонтни карти, протоколи за приемане на извършените работи и касов бон за разплащане в брой. В писмени обяснения е посочено, че основни доставчици на [фирма] са автосервизни дружества, осъществяващи голяма част от специфичните и сложни ремонти, които автомонтърите на дружеството не могат да осъществят.

Според настоящата съдебна инстанция, незаконосъобразно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 4 164,68 лв по фактурите, издадени от [фирма] с предмет „префактуриране ремонт на

МПС“, „поправка брезент“ и „ушиване на Т. покривало“. Във фактурата (на лист 484 и сл.) е посочен изрично регистрационен номер на автомобила, приложен е констативен протокол, подписан и от подизпълнителя [фирма], както и приемо – предавателен протокол от същата дата. Видно от представените доказателства налице са данни, както за конкретно ремонтираното МПС, така и за вложените в него части, кой и къде е извършил ремонта, както и за цялостния механизъм на заявяване на ремонта, превъзлагането му на подизпълнител и извършването му. Представени са договор за техническо обслужване, Договор за наем на автобаза, заявки и ремонтни карти, в които са цитирани конкретните МПС, на които ремонтите са извършени, вида на ремонта, описание на вложените авточасти, име и подпис на механика. Налице са доказателства за ползване на автобаза, където ремонтните услуги са извършвани. Всички доказателства са в логическа обвързаност помежду си, не са били оспорени по надлежния ред от ответника в хода на съдебното производство, относно тяхната истинност или автентичност на подписите, поради което съдът приема, че доказват реалното извършване на услугата.

Предвид изложеното, РА като незаконосъобразен следва да бъде отменен. При този изход на спора, на основание чл. чл.161, ал.1 ДОПК на жалбоподателя следва да се присъдят сторените разноски по делото за вещо лице и юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба №1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, общо възлизащи на 4930 /четири хиляди деветстотин и тридесет/ лева.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 ДОПК Административен съд София - град, III-то отделение, 11 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] РА №Р-222215119001143-091-001/09.09.2019г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция (ТД) на НАП – [населено място], изменен с Решение №2020/02.12.2019г. от Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, с който не е признато право на данъчен кредит общо в размер на 175 042 лева.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП да заплати на [фирма] сумата от 4930 /четири хиляди деветстотин и тридесет/ лева юрисконсултско възнаграждение и разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок.

СЪДИЯ: